

64

DIUINA AFFULGENTE GRATIA!
DISSERTATIO HISTORICA.

DE

FESTO
JULIO
HYPERBOREORUM
ANTIQUO,
Qvam,

Qvam,

*Adprob. Amplissima FACULTATE PHILOSOPHICA
In Regia Academia Aboënsi,*

PRESIDE

HENRICO HASSELT

ELOQVENT. PROFESS. Reg. & Ordinar.

PRO GRADU

Publico Examini modeste submittit

STIPENDIARIUS REGIUS

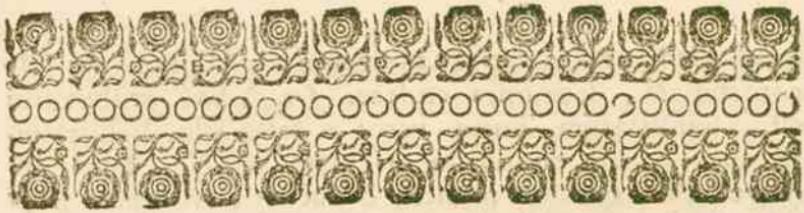
DANIEL PENZIN,

OSTROBOTNIENSIS

Die XV Jul. Anno MDCCXLVIII.

L. H. S.

ABOÆ, Excid. JOH. KÆMPE, Reg. Acad. Typ.

L. N. 7.

§. L.

Quæ de sacris Hyperboreorum antiquis in lucem proferre nobis in animo fuerat, horum, temporis angustia pressi, parte duntaxat adqviescere cogimur, puta descriptio-
ne anniversarii illius festi, quod olim celebrarunt
Scandinavæ habitatores gentilismo obnoxii, Julium
que adpellarunt. Festum, quod circa idem fere tem-
pus, licet in aliud prorsus finem, in memoriam
nempe nativitatis Christi celebramus, etiamnum Sve-
thice vocatur Jul. De etymologia vocis non conser-
tiunt Auctores. Alii denominationem repetunt a Ju-
lio Cæsare, in cuius honorem festum id institutum vo-
lunt; verum, quum Julius iste nunquam in Scan-
dinaviam venerit, nec ulla suppetit ratio, cur
memoriae illius festum solenne dicaverint Scandinavi.
(*) Alii putant, hoc nomen descendere a Jola,

A

quod

(*) Job. Magn. Libr. 4. Hist. Svec. Cap. 13. scribit, Ju-
lium Cæsarem, quum in expeditione sua Teutonica mare
Germanicum transiisse, sea retro pedem tulisset, ab aquilonaribus tamen id consecutum esse, ut ejus memo iae ac

qvod idem priscis erat ac genio indulgere & Jala confabulari, sermones cädere. (2.) Sed probabilius est, significatum hujus verbi a festo illo, & hilaritate cum eodem conjuncta originem traxisse. Sunt denique alii, qui hoc nomen deducant a vocabulo Sve-thico Jul, qvod denotat rotam aut qvicquid in orbem agitur; quibus etiam nos accedimus. Nam maiores nostri solis ac temporis annuam circumvolutionem inter alia descripsérunt per serpentem capite ad caudam retorto. (3.) Adhibent etiam omnes sc̄ piones runici signum rotæ ad hoc nostrum Julium indicandum. Qva in re nobis convenit cum Ægyptiis, qui rotarum circumactione in templis suis, remeabiles temporum lapsus significare voluerunt. (4.) Hinc dicere solemus annum se volvere i. e. åhret hvælfver. Græcis vocabatur annus ~~περιστροφής~~, i. e. circumactus vel circumvolutus, apud Herodot. libr. 4. Ut filia denotat vocabulis Vil & Jul solem, (5.) quem ob redditum, unde spes lucis & caloris eis erat, hoc festo ceu anni principio inter alios Deos coluerunt nostri. (6.) Hinc annus Græcis ιώσαντος, qvod sol, duodecim Zodiaci signis percursis, in seipsum quasi redit

nomini unum diem festum in mense Decembri more saturnialium conlecraverint: cui postea natalis Christi, retento nimbo minus Julij nomine succedit. vid. Locc. Antiqu. Sycogotb. Cap. 5.

(2.) Cf. Veretii notae ad Hervor. Hist.

(3.) Cf. Rudbeckius Atl. 2. T. p. 239.

(4.) Caussinus in Hieroglyphicis pag. 130.

(5.) Marci Cap. 1. 32. & Cap. 13. 24.

(6.) Vide Olav. Magn. Libr. 3. Cap. 2. pag. 94.

dit. Priusquam ad tractationem argumenti proprius accedimus, de diversa anni computatione quædam præmittere ab instituto non procul alienum videtur.

§. II.

VArios apud populos diversam obtinuisse anni computandi rationem reperimus. Hebrei atque Arabes a vere inchoarunt annum suum (1.) qui mos Romanis quoque primum adrisit. Athenienses circa solstictium æstivum anni habuerunt initium; (2.) iidem vero deinde anni principium in brumam transtulerunt, (3.) nostrorum more, quos sibi consuetudine devinxerant olim Græci. (4.) Etiam Romani, aucto^{re} Numa Pompilio, anni primordia ad solstictium brumale retraxerunt, ut videre est apud Plutarchum. (5.) Idem erat antiquis Hyperboreis terminus, a quo exorsi sunt annum. Procopius Hist. Goth. Scriptor, qui Seculo quinto post natum Christum vixit, ita de hac ipsa re loquitur: (6.) ubi ad id finis annis punctum se circumegit (Sol) unde caetero anni emergentem contuevi solebant, noctem diemque transiisse intelligunt. At obumbrante terras longa illa caligine, lunæ, quæ conspicua est, meatus dierum vices numerant. At postquam triginta quinque dies continuis in tenebris exiere, more veteri in sum-

A 2

ma

(1.) Cl. Celsus in Comput. Eccl. Cap. 8. pag. 159.

(2.) Simplicius in Aristot. libr. 5. (3.) Idem citato loco

(4.) Diodorus Siculus Cap. 9. §. 2. n. 24. 25. cuius verba adferre volumus: Græcis, inquit, praesertim Atheniensibus, magna & frequens cum hyperboreis fuit consuetudo. (5.) In Quæstionibus Romanis pag. m. 168.

(6.) Histor. Goth. Lib. 2. pag. 260.

ma montium juga mactuntur speculaturi; qvì, qvum ab eâto
solem conspexere, nuntiant infra manentibus, quintum intra
diem solis jubar exsitrurum. Quæ verba si de tota Scan-
dinavia intelligentur, vera non sunt; si vero de par-
te ejus puta Cimmeria, qvam Cimmerii nostri Kemi-
boar incolunt, admitti possunt. Cujuſ rei notitiam non
nisi relatione aliorum, qui hinc ad Græcos venerant,
se habuisse fatetur ipſe. Nam, quo quis longius abfuerit
a tropico, eo longiori temporis spatio lucem deside-
rat brumali tempore. Testantur id ipsum Batavi (7.)
qui, qvum anno 1659. novum iter ad Sinas & Indiam
Orientalem per septentrionem investigarent, & hyemis
causa in Nova Zembla subsistere cogerentur, orbis
solaris partem superiorē ante vicesimum quartum di-
em mensis Januarii non videbant, qui est XLV:tus di-
es ab introitu solis in Capricornum, dum nos bre-
vissimum habemus diem, & si totidem dies his addide-
ris, qui præcedere necesse debent ante solis introitum
in Capricornum, erunt nonaginta dies, quibus sol se
ipsis abscondidit. Nam quo propior quæque regio tropi-
co fuerit, eo minori dierum numero solem amittit.
Unde patet, quod verba Procopii, quibus dicit inco-
las numerare dies lunæ meatibus, intelligenda sint de
Cimmeris tantum, ut & ea, quibus ait homines lolis
reditum ex montibus observare, eoque viso, significare
illum die quinto se infra manentibus aperturum. Congruit
in his adseritionibus Procopius cum historiis, in qui-
bus, præter traditionem vulgi commemoratur: (8.)
Atle

(7.) Vide Rudb. Atl. I. T. pag. 98.

(8.) Rudb. Atl. 2. T. Cap. 5. pag. 160. Et Plinius lib. 2.
Cap. 8. ita loquitur: Obliguitatem (Zodiaci) intel-

Atle primum Hyperboreorum Regem apud Cimme-
ros nostros fuisse corporum cœlestium observandorum
causa in montibus instituto suo aptis, atque ibi pri-
mum scipionem runicum fabricasse. (9.) Sed an mon-
tem in Cimmeria nostra nomine Saiva - Vari, ut
Clariss. Rudbeckio videtur, (10.) hic noster A-
stronomiae cultor occuparit an alium, nobis perinde
fuerit. Qya vero ratione, observato sole, ejusdem
rei certiores facti sint cæteri, qvi majori locorum spa-
tio ab hisce montibus distabant, difficilis est dictu,
qyum verba Procopii vicinos montibus innuere vide-
antur. Potuit tamen ejusmodi denunciatio fieri vel
per nuncios, qvi soleis ligneis exiguo tempore longius
iter emetiri valuerunt, vel etiam per strues ligneas
apto inter se spatio ita dispositas, ut una ardente,
reliquæ ordine incenderentur, qvi modus in longin-
quum significandi vetustissimus est. Sublata tandem e-
rat hæc ipsa difficultas, qyum Atle noster, ut tradit
antiqvitas, fastos invenisset, qvorum ope domi scire
poterant festi tempus, qvod læpenumero inter nebulas
& tempestates etiam in montibus nescire cogebantur.
In serviebant nempe scipiones runici ad inveniendas tum
annuas solis menstruasqve lunæ rotationes, tum id

pleni-

lexisse, hoc est rerum fores aperuisse Anaximander Mi-
lesius traditur primus Olympiade quinquagesima octava,
Signa deinde in eo Cleophratus & prima arietis ac sagitta-
rii, sphaeram ipsam ante multo Atlas.

(9.) Unde Calendaria Runica veterum scipionibus incisa, Ru-
næ Atlicæ, Adle - sive Atle - Runor dicuntur. Vide
Vormium in Faſis Danicis Libr. I. Cap. 1. p. 2.

(10.) 2. Tom, p. 160.

plenilunium, qvod solem redeuntem proxime sequeretur, qvod vocabant Disanum Distings Fylle, qvod antiquitati nostræ idem erat atqve plenilunium Julium Jula - Fylle. Hoc plenilunium diligentissime obseruunt Scandinavi, & propter ipsum festum, & ob conventum universalem. Sed, ne forte qvis vel artis imperitus erraret circa festi computationem in scipione suo, viro inter Senatores Regni conspicuo (11.) ea demandata erat cura, ut ex fastis tempus solis redituri, ut & nundinas judiciaqve Disana indagaret atqve promulgaret.

§. III.

Qum hyperborei ita, ut §. præcedenti jam diximus investigassent regressum solis, tempus quinque dierum, partim minoribus tribuebant sacris, quibus gratias egerunt soli, lunæ &c. pro beneficiis anno præterito sibi concessis, minoribus quoqve epulis institutis (1.) partim euris & præparationibus vacabant in ea, qvæ ad festum Julium videbantur necessaria, ut erant victimæ & mensæ liberalissime instruenda; (2.) quamobrem vocabantur qvatuor dies Ante-Julia

Fo-

(1.) Bini hi officiarii maximaæ olim erant dignationis: Drossetus Druisor. Praetoris instar in urbibus & provinciis jus dicebat & sacra curabat. (Merkursmaer, Mercursmann) Marskua litteris regis & legationibus praefuit, exercitum terra marique duxit & redditum publicorum curam gesse. Vide Hirðsra & notata ad ejusd. Cap. 20. & 21. Item acta publica cum Erico Rege Pomerano, ab finem Chronic. Rytkm. impressa pag. 94. 104, 120.
 (1.) Ut ex Historiis nostris patet.
 (2.) Olavi Hisfor. Cap. 144. & Olav. Trygwasons Hisfor.

Forir Jool five Førberedelse dagar, Festi Julii parafseeve. Quintus vero erat vesper Julius, Juliafton, quem ieiuniis aliisque præludiis exegerunt. Cujus rei reliquias hucusque apud Lappones superfuisse constat, qui die ante festum Julianum proximo, naviculam ex cortice bitulino factam & remis ac velis instructam, implent frustulis, ex cibis, quos, carne excepta, a qua se abstinent, comedunt, teste Clariss. Schefferi (3.). idque in eum finem, ut solem & Nannos Julios Juldværgarne honore prosequuntur; a quibus omnia bona & in primis vitæ necessaria expectant, si debita gratiarum actione ob accepta beneficia le memores ostenderint. Hæc & innuera alia his similia, olim inter superstitionem gentem nostram hoc in primis tempore obtinuisse passim

ex

Ok er kom at Jolum, da var dar Mikil fyribunadur, i. eo
Et instantibus Julius magnus siebat adparatus.

(3.) Placet adferre versionem Cl. Schefferi ex Samuele Rhen. in Lapponia ejusd. Cap. 10. p. 118. Pridie, inquit, feo sum Juliorum - ipsoque die superstitionum faciunt, in honorem usumve circumerrantis turbaeJuliae, quam rao gari cum existimant per sylvas & montes ipsis vicinos isto modo. Pridie natalitiorum jejunare fere solent, vel potius abstinere ab omni tuis carnium, de ceteris vero cibis, quos edunt, sumere particulam & diligenter servare. Particulas ita per bianum servatas coniiciunt in arculam ex cortice bitulino factam, specie navigii cum velis remisque - id acinde navigium plenum ibi frustulis suspendunt in arbore post rugurum suum, unius teli jactus spatio distante, pro circumerrante turu in aere per sylvas montes que turba sive multitudine Juliorum.

ex Historiis patet. Eodem tempore erigebat quisque ante januam & portas duas pinus diversæ altitudinis, quem morem etiamnum inter turicos existere, nemini ignotum est. Fingebat enim antiquitas nostra hanc arborem enatam esse ex sanguine solis (4.) mortu veris effuso (5.) ob nimiam arboris fœcunditatem. Inter alia ejusdem temporis negotia pavimentis culmū insterni curarunt, unde culmus Julius appellabatur; cuius rei vestigia in patria nostra ita adhuc supersunt, ut nullus fere rusticus sit, qui non festo Julio, domum suam culmo exornet. Imo plerique ad hoc ita rapiuntur, ut si quis hoc aliquando caruerit, sibi vix videatur Julium celebrasse. Ex eodem culmo fecerunt sibi inter alia ludorum instrumenta Gallum; sumserunt nempe fasciculum culmi, quem complicatum parte inferiori dissecuerunt. Neque minor erat antiquitati cura circa candelas Julias, quæ in solis honorem tota nocte festum Julium antecedente ardebant. Sed neque his erant contenti; habebant quoque fasces suos pineos, qui foris flagrabant. Quæ consuetudo, si non hodie, tamen non ita pridem in pluribus locis obtinuit, insprimis apud rusticos, quæ de re Clariss Rudbeckius in hunc modum scribit. (6.) Denna seden kan man ännu åskåda Jule-natten och Jule-

(4.) Olav. Magnus & Furi Scaldus in oðe, cuius initium tate est: Fur ar vand i Furu Sc. sol conversus est in pinum.

(5.) Inde enatum est soli & sui commune nomen, ut vide re est in Scaldorum Od & Edda: Son bet Soon i bälgen, sus momordit solis ventrem. Sir drap sir i Skogen, sus necavit, solem in sylvis. [6.] z. pag. 305.

Jule-morgon öfwer hela riket med lius firas hos gemeneman, fast i staderne och hos de fornämrate detta är aflagt, men särdeles hos Dahlkararna och up i Norlanden, der man skal see om Jul-ottan, när de fara til Kyrckian, huru alla berg och dahlar de lya af sådane blos, lijka som stiernor på himmelen, ehuru wäl detta nu ej skier solen til æhra. Qvo magis quisque hoc ipso festo in pace ac tranquillitate vivet, per totum regnum solenniter indixerunt pacem Julianam, qva injuria & mutua læsiones gravioribus pœnis quam alias vetabantur. Nemini licitum erat, adversario suo diem dicere, aut pena nocentem adficere; (7) sed gladios armaque certo & publico custodi singuli committere debebant. Pace undique muniti, Julia jam imminentे vespera, multi celebritatis hujus caussa præsentes, sero admodum regiam intrarunt, ignibus & flammis lucentem, quo simul verres bene saginatus adduccebatur, soli mactandus. Tum, prælente Rege, manibus fetis ejus admotis vota concipiebant omnes (8),

B dum

(7) In L. L. Helsing. Tit. de Judiciis Cap. 14. ubi agitur de Julfred, Värfred, Andfred extant seqq: i thessum fridum [Julfridum] må ingen annan lagssöka, men i Värfridi och Andfridi må man lag sin fära.

(8) Cl. Verel, in notis ad Gotric. Histor. p. m. 50. is, (invit,) verres soli (cui iterum primo festi die sacra sua instituere sacrificiis aliisque ritibus cœperunt) mactandus erat. Festo vespere adducendus erat solis verres in auiam ante conspectum regis; ibi fetis ejus manus imponebant, & vota conceptis verbis nuncupabant. Videntur nobis haec ipsa & majoribus non quidem vespertino tempore, sed primo noctis momento facta esse. Nam haec sacra febani

dum verres immolabatur. (9) Nec Regi tantum, sed sibi invicem quoque ipso hoc anni principio felicem rerum successum preceabantur, & mutuum occursum ad multa Julamot, i. e. spatia complurium annorum (10). Qvod reliquum erat noctis, id epulis, compotationibus, hymnis, ludis, saltationibus & his similibus consumserunt ad indicandam latitudinem, quam ex redditu solidis capiebant, a quo novo cum anno nova beneficia sperabant. Ab hoc ipso tempore, mensas suas variis onerarunt ciborum & potuum generibus, quae inter eminebant, perna, quam in maximis habebant delicis, atque mulsum, potus ipsis jucundissimus, & quidem per viginti dies continuos nocte diuque. Erat praeterea inter alia fercula panis, quem formæ verrinæ pinguuerunt, & partim in mensa habuerunt, partim in ulum adhibuerunt superstitionum (11). Ex conviviis nemo excludebatur. Nam, non solum præsentibus indigenis, verum etiam exteris, ad nostros adventantibus, ad hæc aditus patetebat (12). Sumptus, qui in festum erogabantur, collati

propter novum annum. Novus autem annus a prima nocte initium babuit. [qua in re aliis a nostris assentiebant, teste Plinio Lib. I. Cap. 77. p. 88.]. Eadae Mythol. Cap. 7. § 5. n. 47. pag. 198. ubi equi noctis, diei reliquise dicuntur. Quo pertinet formula illa in L. L. Patriae usitata: Innan natt och åhr. Et in Herv. Hist. mentio sit caedes verrinæ noctu institutæ.

(9). Herv. Hist. Cap. 14. pag. 138.

(10) Hanc consuetandi formulam buensque rusticæ hominibus superfuisse constat.

(11) Cl. Verel, not. ad Herv. Histor. Cap. 14. pag. 139.

(12) Testatur Carolus Ogerius Gallus de Specorum liberalitate

lati sunt tam a vulgo, quam nobilioribus & magnatibus regni (13). Pro poculis cornua, vario modo pretiore exornata, adhibuerunt, ex quibus mulsum suum (14) Svethece Miölska biberunt in memoriam Thori, Odini, Freijæ ut & reliquorum, quos deos esse sibi perlevabant. Nec Regum atque Heroum, qui virtute inclauerant, memoriam inter pocula colere intermisserunt nostri. Cœcinerunt nimis hymnos sive cantilenas Julianas, Jule-vijsor-qvæd de Deorum, Regum, Heroum que facinoribus (15). Strenas insuper hoc tempore invicem mittebant. (16). Dies ab ipso festo usque ad duodecimum erant ipsis significativi, Märkelle-dagar dicti; quia ex eorum constitutione, præter alia superstitionis, de ratione mensium totius anni sibi certi quid praesagire videbantur. Ludo denique finiebatur hoc ipsum festum, de quo plura dicemus infra.

§. IV.

Quæ §. precedentib[us] adulimus, præcipua fuerunt, quorum in Historiis de festo nostro antiquo extant vestigia. Restant quidem plura alia, quorum tractationis nos non p[re]coniteret, ut sunt dii majorum superi, medioxumi atque infimi & deæ, quibus hoc imprimis tempore cultus destinabatur religiosus; nec non fabulae seu anigmata, quibus partim dolores ob solem amissum, partim lætitiam ob redditum ejus significabant,

B 2

ut

bujus festi tempore.

(13) Rudb. Atl. 2. Tom. pag. 296.

(14) Erat potus, qui coctus erat ex bordeo & melle. vide Olaus Magn. in Libr. 13. Cap. 25. pag. 523.

(15) Edda pag. 373. confr. Scheff. Lips. p. 143.

(16) Herw. Historia Cap. 4. pag. 61.

ut & plura alta ejuscemodi: sed temporis rationem habentes, ad expositionem sacrificiorum & ludorum in gente hyperborea antiqua præcipuorum, in hæc & sequenti S. nos accingimus. Ex Historiis constat, nostros Hyperboreos ter præsertim qvovis anno sacrificia instituere consueisse, (1) videlicet autumno, hyeme atque æstate. Ex victimis, qvæ Julio festo diis offerebantur, ut præcipua ita prima erat verres, qvem soli, ut antea diximus, immolarunt, tum ad numen istud scelere ejusdem animalis offenditum, proprio ipsius sanguine mitigandum (2) tum ad consequendam rerum futurarum scientiam (3). Erat bos qvoque hoc eodem tempore victima, (4) qvem quadraginta dies (5) in tenebris saginari curarunt. Hie priusquam offerretur, in lucem emissus, furore corrupiebatur (6). Fiebant etiam sacrificia in honorem solis, eqvis (7). Immola-

runt

(1) Hist. S. Olav. Cap. 117.

(2) Vide Herv. Hist. Cap. 14. pag. m. 138.

(3) Author citato loco de Heidrico: Hunc, verrem Rex tam sanctum esse dicebat, ut, perpetrato ejus sacrificio, de causis omnibus gravissimis recte judicari posset.

(4) Verotii not. ad Heru. Hist. Cap. 4. pag. 55. Et Hist. Olav. Cap. 107.

(5) ideo bovem quadraginta dies in tenebris tenuerunt, qvia sol eot dicebatur absesse ab hominum conspectu, ut ex Historiis pater.

(6) Ut Histor. Odini Scheff. Upsal. pag. 197. Et Snorro in vita Egilli Aunisoni pag. 21. testantur. Qvorum Snorro commorat citato loco, Egillum alioquin venatorem solertissimum, per ejusmodi rurum furibundum interisse.

(7) Snorro pag. 78. Et Scheff. Upsal. pag. 139, ubi adserit

runt quoque homines (8): neque regibus (9) neque insontibus eos perpercisse infantibus, ex Historiis novimus. Hominum enim sacrificio se solem & ceteros, quos pro diis habebant, benigniores reddere credebant, cum ad concedenda vitae necessaria, tum ad averruncanda impendentia pericula & clades, vel ut victoriam sibi darent aduersus hostes (10). Homines sacrificiis destinati, primum in sacrum fontem (11) submergebantur; mox extracti suspendebantur de ramis arborum in sacro luco (12); tan.

Dithmari Episc. Marsburg. verba Chron. Lib. I: imolarunt Diis nonaginta & novem equos cum canibus & gallis pro accipitribus.

(8.) Adam Bremensis Lib. 6. Cap. 8. de situ Daniae pag. 24. Ad Upsaliam, ait in luco sacro canes cum hominibus suspenduntur. Et Procopius in Hist. Goth. Lib. 2: Hostiarum potissimum homo habetur (mentionē in antecedentibus facit Thulitarum) quem primo bello ceperint, eum Marti immolant - - - Nec cultro utique jugulum aperire, sed aut patibulo affigere aut in fentes projicere, aut atio eruicatu devolum interficere fas creditur.

(9.) Snorro Chron. pag. 13. seqq. Fames, caritas Sveviae inguebat; ideo Sveri homines mactabant & tandem Regem suum Domaldum.

(10.) Snorro citato loco.

(11.) Exhibit eundem Rudb. in Tab. 9. fig. 27. Et claram ejusdem descriptionem operi suo adjungit.

(12.) Diodorus Siculus Lib. 3. Cap. 2. p. m. 61. lucum istum vocat magnum & amoenum, quem Ad. Bremensis in descriptione Dan. uberioris ostendit. p. 24. Ex omni animante, quod masculum est, novem capita offeruntur, quorum sanguine deos tales placari mos est, corpora autem suspenduntur

tandem in ara (13) igne (14) consumebantur. Magnus præterea fuit victimarum numerus, quas proprie brevitatis causa præterimus. His atque aliis sacrificiis occupabantur Hyperborei usque ad diem duodecimum, cum quo omnes eorum litationes finiebantur. Reliqvos vero ad diem vicesimum, epulis, compotationibus, ludis & saltationibus exegerunt. Neque nostris circa sacrificia & sacra deerant concentus musici

(15) Ex-

in luce, qui proxima est templo. Is enim lucus tam sacer est gentibus, ut singulae arbores ejus ex more vel cibo immolatorum divinae credantur. Si prætura de hoc luco desideras, consulas Joban. Magn. & Eric. Olavi Historias.

(13.) Verba Platonu p. 119. cum Snorrono pag. m. 75. ad prime convenientia adferre volumus: In ipsa inquit columna, (ara) praeter eas leges, erat iurandum, diris eos devovens, qui bis præceptis minime paruisseant. Quum autem, sacrificiis pro more peractis, expiassent omnia tauri membra, tum in ea singulatim craterem grumam sanguinis infundibant, tum carnis partem in ignem projiciebant, perlustrata undique columnam. Idem p. 120: His peractis, baurientes e cratera phialis aureis & in ignem libantes, jurabant se ex legum columnae inscriptarum præscripto judicaturos, in eum animadversuros, qui leges transgressus esset: tum vero nunquam se scientes volentes litterarum illarum præscriptum transituros &c.

(14.) Snorro in vita Regis Haquini pag. 75: Ignem in tempi medio accendi & craterem super illo de catenis suspendi oportuit. Tumque in magna copia, mulsum pateris ac phialis affusum, & circa ignem stantibus exhibitum. Ubi vero Antistites sacrificii bujus & populum & vilmas expiassent, primum quidem circumferri caput phiala atino consecrata,

(15) Ex senioribus duodecim deligebantur, ut ex Snorro
nis Historia constat, (16) qui lacris praesent. Vocabantur
hi Diar sive Droitar, qui simul erant judices populi. Ve-
stitum habebant carulei coloris, sicut etiam Reges ipsi,
(17) quod monumenta historica passim loquuntur.

§. V.

UT errori & superstitioni propterea involuta erat
antiquitas nostra, ita etiam id cum pluribus aliis
gentilibus habuit commune, quod ludis, nescio quid di-
vini inesse sibi peritus. Quid? quod eo usque excreve-
rit vacordia illa, ut crederent, omnem felicitatem post
hanc vitam, eum lardi aprini, compotationibus, ludis.
atque armatorum certaminibus absolvi (1). His igitur
& similibus erroribus, maiores nostros deceptos, mi-

rum

quam pro felicibus regis armis, ut \mathcal{E} amplificatione termino-
rum regni sui ebiberunt. Hanc exceperunt phiala Niordi
 \mathcal{E} Frey, quae pariter pro terrae frugibus, annona ubere \mathcal{E}
pace exsiccabant.

(25.) Diaurus Siculus Libr. 3. pag. m. 61: Sunt quoque ejus
insulae (de Hyperborea est ei sermo) homines, velut qui-
dam Apollinis sacerdotes, cuius laudes \mathcal{E} hymnos quotidie in can-
tu celebrant. -- Urbs ei sacra, cuius incolas majori ex par-
te ajunt esse citharistas, continuoque in templo sonare can-
nentes hymnos \mathcal{E} .

(16.) Snorro pag. 2.

(17.) Olaus Magn. Libr. 14. Cap. 2. pag. m. 544. Olim, in-
quit graeci coloris vestitus, quasi portentosus in aquilone vi-
debatur \mathcal{E} . nunc vero \mathcal{E} ille, rangoam splendidior, \mathcal{E} alias
petulantes vestium scissurae, exotica vanitate admissae, si-
gnum infallibile scissae castitatis \mathcal{E} pudicitiae ostendens.

[1] Eddaa Myth. 33, 35.

rum non est, feriis suis & in primis Julii omnem plae-
 ne severitatem doposuisse, & ludis incubuisse innumeris.
 Nec tot contenta fuit superstitione illa ludis, qvot deo-
 rum numerum æqvarent, sed plures adhuc his super-
 addiderunt, dum facta deorum joco exprimere volue-
 runt. Omnes hic persequevi neque opera pretium, ne-
 que possibile ducimus. In præsenti qvorundam præcipi-
 orum meminisse tantum nobis sufficiet. Inter qvos
 primo loco ponimus eorum cantionem ludumqve Cy-
 gneum, Svane-sångs-leken, qui desiderabat CCCCLXV
 Iudentium, præter binos cæteris robustiores, qui albis
 induiti vestibus, cygnorum speciem referrent; qvorum
 LV erant pulli cygnei, reliqui anserini, qvibus duos præ-
 fecerunt anseres (2). Hunc excipit ludus ille, Bachus
 cœcus dictus, omnibus notus. Qvis, vel me tacente,
 non videt, hos in solis honorem fuisse exhibi-
 tos? His annumerare possumus ludos Regales sive Kungs-
 lekar. Lubet his interserere verba Cl. Rudbekii (3).
 „Anno 1651. Regnante Serenissima Christina, convivium
 „tale Upsaliæ celebratum vidimus, cui & Regina -- Et
 „Rex Carolus Gustavus, ac etiam magnates plurimi
 „interfuerunt, per fortuitam illam munera sortitio-
 „nem ad partes fastigio & magnitudine illorum longe
 „inferiores obeundas delapsi. Etiam nos inter fortunæ
 „tenuioris homines, ad eundem ludum admitti, pasto-
 „ris sustinuimus vicem, fistulaqve nostra pastoritia,
 „qvantum potuimus, convivii istius celebritatem au-
 „ximus. Tractatione ludorum, qvos otii caussa una
 „cum his celebrarunt nostri, supersedemus, & in ludos

viri-

[2] 2. T. pag. 246.

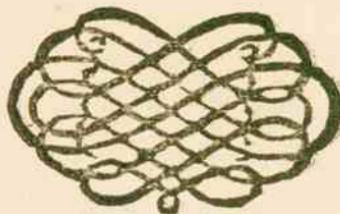
[3] idem. 1. T. pag. 696;

viriles Carle-lekar & virgineos sive Pige-lekar dividere solent. De cætero instituerunt ludum, prælium convivale dictum. De quo Rudbekius ita loquitur: (4)

"Pater familias in cænaculum primum irrumpens, se-
 "curim in pavimenti medio magna vi figit; hunc ancil-
 "la seqvitur cum scopis, & post illam serva culinaria,
 "altera manu cu'rum, altera veru gestans; inde ser-
 "vus cum visceribus pedibusqve suillis, ultimo con-
 "vivorum obsonio; & mox servus alius, cum dolari
 "epistomio, aliisque aliis utensilibus instructi prossiliunt,
 "tripludiando jocandoqve finem conviviis indicunt, ap-
 "paratum omnem de cætro facessere jubent & convie-
 ",, vas domum remittunt &c. Hoc insullo ludo
 "festum hocce claudebant.

T A N T U M.

[4] Idem 2, Tom. pag. 228.

12
and although we may be forced to do so by
other general causes, the removal of a child, and
its removal from school, are not the cause of
the absence of healthiness in our schools,
but rather the result of it. The removal
of a child from school does not affect his
health, but rather the removal of a child from
the school affects the health of the other
children. This is a very common occurrence,
and it is a fact that many children are
removed from school because they are not
well enough to attend school.

